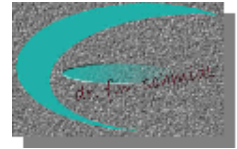

Histo-visie

Drie ontmoetingen

De eerste ontmoeting hadden we in Dordrecht. In het stadsmuseum werd uiteraard stilgestaan bij de synode van Dordrecht in 1618. De Hasselter predikant Vogelius was daarbij aanwezig. Hij zat rechts achter in de voor de

We hebben het dan over de voorzitter van de synode Johannes Bogerman. Hij was streng calvinistisch en een fel bestrijder van de arminianen. Hij was aanwezig bij het sterfbed van prins Mau-

men prachtige grafmonumenten aantreffen. Ze zijn te linken aan het huis van Oranje. De aandacht ging echter uit naar een grote zerk. Het graf van Johan van den Corput. Nee, niet die Johan die

Overijsselse afvaardiging bestemde banken.

Nog een tweede 'Hasseltenaar' speelde een rol van betekenis. Niet in Hasselt geboren, maar hij had er wel raakvlakken mee. Zijn vader is er langdurig predikant geweest.

Later werd hij hoogleraar te Franeker. Kort voordat de Statenvertaling uitkwam stierf hij .

De tweede en derde ontmoeting vond plaats in Breda. In de kerk van deze Oranjestad kan

in Hasselt de alteratie heeft bewerkstelligd, maar een neef van hem.

De Van den Corpusts hebben naast Bredase ook Dortse wortels. Zo was een dochter van deze Johan ge-

trouwd met Jacob de Witt en dus was hij de grootvader van Cornelis en Johan de Witt.

De 'Hasselter' Johan heeft zijn sporen verdiend als militair. Zo verdedigde hij in 1580—1581 met succes Steen-

lem Lodewijk.. In 1611 overleed hij in Groningen. In die stad werd hij in de Martinikerk begraven.

Wij kennen Johan als de man die in Hasselt de overgang van het katholicisme naar het protestantisme bewerkstelligd heeft. Als militair gouverneur schrok hij er niet voor terug een 'staatsgreep' te plegen. Het stadsbestuur verving hij door lieden die de protestantse zaak een warm hart toedroegen.

De tweede ontmoeting in Breda was die

wijk tegen aanvallen van Rennenberg. Een jaar later viel de stad alsnog in handen van de Spanjaarden. Tien jaar later was Johan er weer bij om samen met Maurits de stad te heroveren. Hij ontwierp hiervoor een rijdende uitkijktoren de zogenaamde Korputtoren. Zijn laatste jaren sleet hij in dienst van de Friese stadhouders Wil-

lem Lodewijk. Hij was getrouwd met een dochter van Willem van Oranje, Maria. En Daarmee was hij een zwager van Maurits. Hij was een legeraanvoerder in Staatse dienst. Als zodanig dook regelmatig in deze contreien op. Vaak niet tot vreugde van de plattelandsbevolking. Zij hadden vooral te lijden van militairen die het

platteland afstroopten. Bovendien moesten zij een financiële bijdrage leveren waarmee de soldij van hun kwelgeesten werd betaald. De boeren in Mastenbroek waren het zo beu dat zij met andere boeren een ongeregeld leger uit de grond stampten. In hun vendel stond een zwaard, een halve eierdop en een dooier. Graaf Hohenlohe kreeg de opdracht de opstand neer te slaan. Hij deed dat op bijzonder effec-

soms overmoedig en menigmaal roekeloos. Daarnaast was hij nogal drankzuchtig. Zijn relatie met zijn zwager was door dit alles ver van optimaal te noemen.

Geen gemakkelijk man in de omgang dus. In 1584 logeerde hij enige tijd in het Mariaklooster op de huidige Baangracht. Tijdens zijn verblijf eiste hij van de toen in Hasselt verblijvende juffers van het Zwartewaterklooster en van enige andere inge-

zeten van Hasselt een tafel voor twaalf personen, een ledikant, vijf stoelen, tafel- en bedlinnen, tinnen borden, schofels, koperen kandelaars en de kelder-ruimte van de pater op. De kelder had hij nodig als

provisieruimte. Na hem nam zijn broer intrek in het klooster. tieve wijze. In totaal 700 boeren sneuvelden in een treffen tussen zijn leger en dat van de boeren.

Van Hohenlohe was een houwdegen. Moedig,

